

I ärkebiskopsgården. Påskens högtid hjälper Svenska kyrkans högste ledare Anders Wejryd att ta livets gåva mer på allvar. Hans kontor i Uppsala vetter mot domkyrkans tvillingspiror. På skrivbordet finns finurliga påminnelser om människans litenhet och storhet.

TEXT: ANNA BODIN FOTO: THOMAS KARLSSON

ANDERS WEJRYD

Ålder: 62 år.

Aktuell: Ärkebiskop Wejryd står mitt i en av kyrkoårets viktigaste högtider, påskan med dess budskap om Jesu död och uppståndelse.

Familj: Frun Kajsa, 3 vuxna barn och 10 barnbarn.

Bor: Ärkebiskopsgården i Uppsala.

Kräkulan får bara bäras av en biskop och inte lämna stiftet, men församlingen i Växjö som gav den till Anders insisterade. Biskopsstaven får stå i hörnet utom när Anders visar den på skolbesök. En elev visste direkt vad det var: "Det är en getapinne", sade han.

"När vi gjort oss fria från vår egen rädsla gör vår närvaro andra automatiskt fria." **Citatet** av Sydafrikas första svarta president **Nelson Mandela** har Anders sparat i snart två decennier. Självt träffade han Mandela när denne besökte ANC-ledaren Oliver Tambo på Ersta sjukhus, där Anders var chef. Det var en av Mandelas första resor sedan han släppts ut ur fängelset.

En outnyttjad **konjakskupong** till kaffet på Uppsala universitet.

Brevkniven och läskvaggan har, liksom skrivbordet, tillhört Anders morfar, "en överlärare och kommunalman från Perstorp".

Portföljen i älgskinn från Målerås i Småland har Anders bara på söndagar, när han ska vara lite fin.

Figuren med utdragen fågelnäbb under biskopsmössans, mitrans, uppåtgående spetsar fick Anders på skoj. "Det är väl något slags gås, en nyttig påminnelse om att inte ta sig själv på för stort allvar", fnissar han.

Innan Anders lägger **psalmboken** i portföljen sätter han en gummisnodd runt; ett knep som har hållit den bladguldsförgyllda gåvan från 1995 välbevarad.

"Den stora förnekelsen" av Anders Wijkman och Johan Rockström handlar om att vi måste börja ta **klimatfrågan** på allvar. Anders Wejryd har skrivit förordet i boken.

Den minimala **ordförandeklubban** har en diakonissa snidat eftersom hon tyckte att Anders skulle ha en, men bara en liten en, inte en att slå folk i skallen med.

Stenen har en **målad vy över Arboga** där Anders var församlingspräst i mitten av 80-talet. Anders fick den av en författare. "Vi hade så olika åsikter om invandringen, men han ville åtminstone ge mig den där", säger Anders som tror att möten mellan kulturer är nyttigt.

Konstnären **Bertil Valliens glasansikte** får Anders att fundera över en människas omätliga djup. När han träffade påven gav han honom ett likadant Vallienansikte i gåva.